

for Flertallet i dette Ting og tilbyde den daværende Krigsminister, Tuxen, Forslag af lignende Karakter, vilde der i Højres og Ministeriets Lejr have været en Jubel og Glæde af ganske overordentligt Omfang.

Sandheden er den, at de Forslag, som nu skulle gennemføres, føre langt ud over, hvad man nogen Sinde tidligere har drømt om. Den Krigsminister, som i sin Tid gennemførte de største militære Foranstaltninger i Danmark, er i Dag for faa Timer siden død. Det Værk, han den Gang gjorde en stor Begyndelse til, fortsættes i Dag gennem dette Tings Arbejde, og naar disse Forslag ere førte igennem, vil Tinget have vedtaget Forslag af endnu meget større Rækkevidde end dem, der den Gang var Tale om. Til øjeblikkelige Udgifter gælder det et Beløb af lignende Omfang som den Sum, som i Provisoricaaarene anvendtes til Københavns Befæstning. Men dette Forslag gaar ud derover, det bringer tillige en aarlig Udgiftsforøgelse paa $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., det bringer en Forøgelse af den Anstrengeelse, som det danske Folk personlig yder, gennem dette, at der i Fremtiden hvert Aar skal udskrives 3,000 Mand mere end hidtil. Vi naa gennem disse Forslags Gennemførelse de største personlige og økonomiske Ofre, der endnu nogen Sinde ere paalagte den danske Befolkning til Militærvæsenet. De personlige Ofre ramme direkte alle Lag af Befolkningen; om de økonomiske Ofre sagde den højtærede Forsvarsminister i Gaar, at Byrden derved kom til at hvile paa de velhavende Folkelag. Aa ja, saadan ser det jo ud, skønt det ingenlunde er sandsynligt, at den Formue- og Indkomstskat, der foreslaas, vil forslaa til de Beløb, det her drejer sig om. Men selv om dette var Tilfældet, vil det dog være saaledes, at den Skattebyrde, som paalægges de velhavende Lag i Folket, skal nok komme til at ramme nedad. Giver man Penge ud herhjemme til Foranstaltninger, som ikke atter give økonomisk Udbytte i Landet, tror jeg, at den danske Befolkning skal føle sig forvisset om, at hver eneste, der er Led af det danske Folk, kommer til at bære sin Part af Byrden ved disse store Ofre.

Ja, jeg for min Del skulde ikke kny derved, hvis jeg troede paa, at der dertil knyttede sig Muligheden for at skabe et Forsvar, der kunde bringe Frelse for det danske Folk og den danske Stat. Men den Ordning, der nu er Tale om, — ja, i Grunden ere vi alle enige om, at denne

Ordning er en slet Ordning. De 4 Forligspartier, som føre den igennem, ere kun drevne sammen om den gennem den blege Angst for meget snart igen at stilles Ansigt til Ansigt med deres Vælgere paa en Valgdag. Det er ikke blot de 44 Kættere, der i det hele taget ikke tro paa dansk Militærvæsen, som staa med Følelsen af, at disse Forslag ere daarlige; nej, fra alle Sider erkender man det. Hver en af de nogle og tres Medlemmer, som om faa Dage skulle give deres Ja til denne Ordning, føler i sit Sind, at det er en daarlig Ordning. Fra de sagkyndiges, de militære Autoriteters Lejr, som man plejer at paa-beraabe sig, er Erkendelsen deraf ganske overordentlig stærkt fremme.

Den Ordning, som nu skal vedtages, er saa at sige beregnet paa at gælde for en Periode af 12—13 Aar. I Løbet af disse 12—13 Aar skulle Foranstaltningerne gennemføres. Naar den Tid er til Ende, skal en af de betydningsfuldeste Foranstaltninger først træde ud i Livet. Disse 12—13 Aar ere, hvad man kunde kalde Krigsfarens Tid, hvis man tror paa den højtærede nuværende Finansminister. Under første Behandling her udmalede han for os, at netop i Løbet af de nærmeste Aar kom Verdenskrigen; hvis den ikke kom i den Tid, slap vi nok helt for den. Han var lige ved at love os den evige Fred, hvis vi slap over disse Aar, med en frejdd Optimisme, som jeg for min Del ikke drister mig til at dele. Men netop i disse Krigsfarens Aar skulle vi altsaa herhjemme have en Ordning, som efter alles Skøn er en slet Ordning. Vi ere i Færd med at bringe Københavns Søbefæstning i brugbar Stand i disse Aar, og til Landsiden — ja, hvad have vi der? Vi have de gamle Fæstningsanlæg, de Fæstningsanlæg, som Forsvarskommissionens Flertal, hvori sad to af de nuværende højtærede Ministre, med Navns Underskrift i 9 Punkter erklærede for slette og uanvendelige. Det er denne Fæstning, om hvilken den nuværende højtærede Finansminister, da han var Forsvarsminister, udtalte følgende Ord: „Regeringen maa anse den nuværende Landbefæstning for at være i høj Grad ufuldkommen. Den beskytter i sin nuværende Tilstand absolut ikke Byen mod Overrumpling, idet den blandt andet først, naar det er for silde, vil kunne sættes i virkelig Forsvarsstand. Den er i Aarens Løb ved den stigende Bebyggelse paa store Strækninger bleven saa indeklemt mellem Huse og Haver, at den allerede af den Grund vil være vanskelig at benytte, og